ROMÂNIA PENTRU HRISTOS

Aprilie - Iunie 2012

ROMANIA FOR CHRIST

Buletin de informare, misiune şi apel la suport pastoral
P. O. Box 2329, Pleasant Hill, California, 94523

Fratele Gheorghe Greciuc pregăteşte o adunare în aer liber la Iliseşti, judeţul Suceava. La Iliseşti se află un sanatoriu pentru nevăzători şi un azil de bătrâni. Aceştia sunt deschişi la propovăduirea Evangheliei şi se bucură că în toate necazurile lor, Dumnezeu Îşi întinde îndurarea şi mângăierile Lui peste ei. „...Orbii îşi capătă vederea... şi săracilor li se propovăduieşte Evanghelia!”

Din viaţa stuparului...

Unitate neînţeleasă

Pentru ca să poată confrunta viaţa în vremuri grele albinele au nevoie de condiţii cu totul speciale. Au nevoie să fie constituite în jurul unui scop general (viaţa). Între ele nu există nici una cu scopuri personale, totul este în comun, văzut, controlat după nevoie. Când apar furtunile (viscole), înaintea apariţiei acestor fenomene, toate intră în casa lor, fie că e o scorbură, fie că e o cutie frumos vopsită. Cea mai grea şi lungă vijelie este iarna. Aici nu este scăpare pentru cele nechibzuite. Trebuie să stea împreună, să aibă hrană suficientă pentru lunile reci, un loc uscat, un adăpost de vânturi, şi o regină în jurul căreia se lucrează scoţând noi generaţii produse în vremurile acelea grele. Oricare din aceste condiţiii ar lipsi, şi altele nedescrise aici, duc la fatalitate sigură.

Proverbul nostru spune că toamna se numără bobocii. Stuparii ştiu că stupii se numără primăvara. O insectă care nu poate suporta temperatura din apropiere de zero grade trăieşte în familie la nouăzeci de grade Fahrenheit, înfruntând vitregia gerului. Pentru că sunt albinar mă pierd adesea singur gândindu-mă la lucrarea făcută de Conducătorul Universului, privind modul prin care Dumnezeu a lucrat mântuirea noastră.

Unitatea în Biserica lui Hristos Domnul înseamnă, aşa ca în Biserica primară, să fim ***„o inimă, un cuget, şi un gând”***. Oare este aceasta o legendă biblică? O descriere poetică? Sau e Cuvântul viu care a dat o cale unică pentru vieţuirea noastră, ca străini şi călători într-o lume vitregă, unde ar trebui să arătăm ca nişte miei în mijlocul lupilor. Ne apropiem de aniversarea celui mai mare eveniment

Urmare în pagina 15

Dragostea Jertfeşte

„A doua zi când a pornit la drum, a scos doi dinari, i-a dat gazdei şi i-a zis: «Ai grijă de el şi orice vei mai cheltui, îţi voi da la întoarcere»” (Luca 10:35)

În pilda Samariteanului milos sunt o seamă de adevăruri zugrăvite de Domnul Isus, care răscolesc fiinţa noastră. Un preot, om al religiei, şi un levit, om al jertfelor de la Templu, văd pe cel jefuit şi lăsat gol în mijlocul drumului, dar nu se apropie de el, nu-l ajută, ci trec înainte pe alături. Oare nu facem noi zilnic la fel? Îi acuzăm pe cei doi, dar nu ne acuzăm pe noi. Considerăm că situaţia e prea critică, iar noi suntem grăbiţi, nu avem timp să ne ocupăm de cei pierduţi, treburile noastre le socotim mai importante. Dar iată vine un dispreţuit de Samaritean, om care nu era din poporul Domnului, cum era învăţătorul Legtii, dar el vede scena, se opreşte, deşi poate era mai grăbit decât cei doi oameni ai religiei, care ieşiseră de la slujbă, acestuia însă i se face milă de el. În aceasta stă toată taina Samariteanului, avea dragostea în inima lui.

Spre a face bine, el îşi jertfeşte din timpul său. Dragostea e jertfitoare. El e grăbit în călătorie, dar starea critică a celui căzut între tâlhari cerea urgenţă şi el răspunde acestei urgenţe. Salvarea unui suflet e mai scumpă şi prioritară decât toate celelalte afaceri. El s-a apropiat de cel căzut. Azi noi suntem aşa de grăbiţi încât nu avem timp să ne apropiem de cei căzuţi, nu avem timp să-i căutăm, să-i aducem la Casa Domnului să audă Evanghelia. Ba nu ne luăm timp nici pentru cei ce au venit la ascultarea Evangheliei, să facem lucrarea de explicare, ca şi Filip. Cineva îmi spunea că a fost la o biserică şi la terminare nimeni nu s-a apropiat de el. Samariteanul s-a apropiat, i-a spălat rănile, asta a cerut timp. Facem noi aşa ceva ? Doamne, ai milă de noi !

Dragostea în lucrarea de binefacere, de salvare a altora, oferă jertfă de bunuri. Desigur Samariteanul nu a avut bandaje cu el, iar ranele deschise cereau să fie lagate, dar cu ce? Probabil

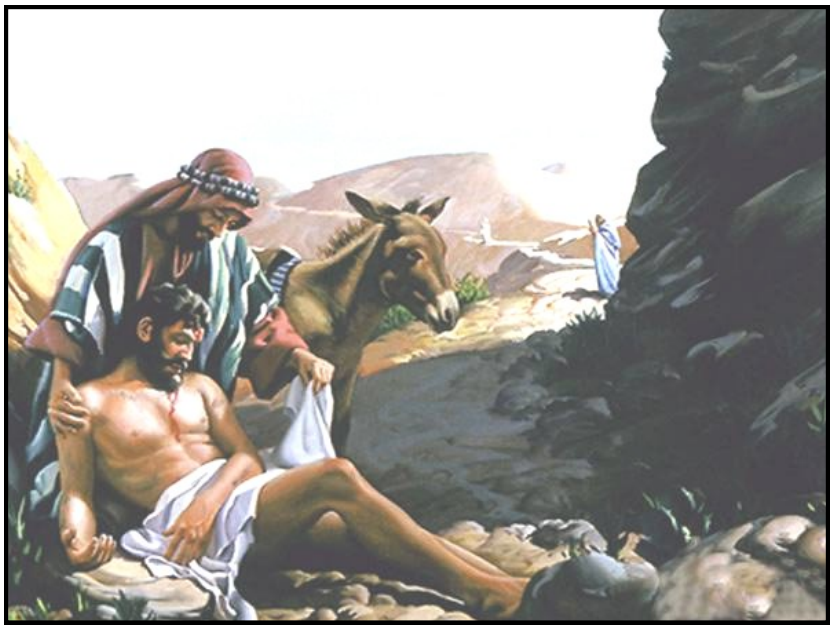

şi-o fi sfâşiat cămaşa şi i-a legat rănile, după ce l-a spălat cu vin, ca desinfectant, şi a turnat pe ele ulei, ca şi calmant. Aceste bunuri erau pentru el în călătorie, dar dragostea uită de sine. Ea le-a jertfit pentru nevoile altuia. Facem noi aşa ceva ?

Bietul Samaritean o fi fost tot transpirat făcând această muncă de salvare a altuia. Ce greu i-o fi fost să-l ridice şi să-l pună călare pe animalul său. **Dragostea îşi jertfeşte energia.** Noi cântăm:

„Toată energia mea,

pun la dispoziţia Ta”,

dar mi se pare că suntem doar teoreticieni, nu practicanţi în această privinţă. Doamne, ajută-ne să trăim, ce cântăm.

Samariteanul mă învaţă că **dragostea poartă grijă şi de viitor prin jertfă bănească.** Omul pansat nu putea fi lăsat în drum, ci l-a dus la un han, ca să fie îngrijit. Pentru aceasta el a plătit doi dinari şi face promisiunea că dacă va cheltui mai mult, îi va restitui la întoarcere. Dinarul roman era de argint şi era echivalent cu plata pentru o zi de lucru. Deci, el a plătit pentru două zile, timp în care presupunea că el se poate întoarce să vadă de cel salvat.

Această purtare de grijă are o mare importanţă în lucrarea de

salvare a sufletelor. Un frate din Oltenia îmi scria că acolo în vecinătatea lor, într-un sat, s-a muncit cu vestirea Evangheliei şi s-a format o biserică baptistă şi şi-au clădit şi o Casă de Rugăciune. Dar cel ce a lucrat, a plecat de acolo şi toată lucrarea s-a prăbuşit.

Noi vrem cu cei **„doi dinari"** ce-i primim de la samaritenii de azi, să ajutăm la salvarea altoră şi să urmărim în timp, progresul celor pansaţi, dar nu putem mai mult. Dolarul vostru mărturiseşte cât e dragostea voastră pentru cei căzuţi. Nu punga e problemă, ci inima. Doamne, ai milă de noi !

Petru Popovici

Religie sau trăire?

„Religiunea curată şi neîntinată, înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, este să cercetăm pe orfani şi pe văduve în necazurile lor, şi să ne păzim neîntinaţi de lume." (Iacov 1:27)

Comentatorii atribuie Epistola lui Iacov categoriei cărţilor de înţelepciune. Este unanim acceptat faptul că Iacov, autorul acestei epistole, este fratele mai mic al Domnului Isus şi fiind un Iudeu convins el nu L-a acceptat şi urmat pe Domnul în timpul vieţii Lui. Iacov, apare intre uceniicii Domnului numai după învierea Lui şi devine un lider principal al Bisericii din Ierusalim.

Deşi autorul destinează epistola „către cele douăsprezece seminţii", adică Iuideilor creştini de pretutindeni, unii comentatori consideră Epistola lui Iacov o epistola generală. Ceea ce este foarte interesant de observat la epistola lui Iacov, spre deosebire de celelalte epistole şi cu precădere cele ale lui Pavel, este faptul că nu se ocupă de doctrină sau teologie dogmatică, ci merge pe linia folosită de Domnul Isus aceea a unei vieţi creştine practice.

Iacov începe textul de mai sus astfel: *„Religiunea curată şi neîntinată, înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, este să..."* Era de aşteptat, ca un Evreu bun şi devotat Legii lui Moise, care nu a fost de acord cu fratele lui, cu Domnul Isus în timpul vieţii să recomande ca

şi caracteristici ale unei bune religii respectarea Legei Lui Moise, să nu lipsească de la Sinagogă sau de la adunările religioase, să respecte sărbătorile si tradiţiile, să dea zeciuiala, să ţină toate prasnicile, să se inchine, să postească mult, să nu se atingă de ceea ce este necurat, să ţină sabatul sau ziua de odihnă, să citească scripturile, etc.. Ar trebui să ne şocheze într-un fel faptul că Iacov nu menţionează nimic din ceea ce ne-am aştepta noi să recomande or să poruncească.

Acestea fiind spuse vreau să fac două afirmaţii aici care vin să ne ajute să înţelegem ceva de la Iacov. Primul lucru de subliniat este faptul că Iacov nu a intenţionat aici să dea o definiţie completă a religiei; şi al doilea lucru, Iacov nu cred că a intenţionat să elimine practicile religiei organizate. Iacov a vrut să stabilească nişte priorităţi majore care să definească teologia şi viaţa bisericii creştine. Iacov a vrut să accentuieze, dacă suntem atenţi, ceea ce Domnul Isus însuşi a accentuat. Iacov vrea de fapt să creeze o paralelă sau un contrast între religiunea plăcută lui Dumnezeu şi „religiunea" pe care o practicau contemporanii lui. În Matei capitolul 23, tot capitolul este destinat unui discurs al Domnului Isus în care condamnă în termeni duri religiunea Cărturarilor şi a Fariseilor. În Matei 23:2-3, Domnul Isus a spus mulţimilor care-L ascultau: „Cărturarii şi Fariseii şed pe scaunul lui Moise. Deci toate lucrurile pe care vă spun ei să le păziţi, păziţi-le şi faceţi-le dar după faptele lor să nu faceţi." Aceasta vrea şi Iacov să spună aici dar cu alte cuvinte. Iacov ne spune că religiunea adevărată constă în ceea ce facem şi ceea ce suntem nu în ceea ce spunem.

Dacă ascultăm atenţi la ceea ce ne spune Iacov, trebuie să tragem două concluzii simple din textul de mai sus. Prima concluzie este afirmaţia că, dacă vrem să fim plăcuţi lui Dumnezeu Tatăl, „religia" noastră trebuie să fie întodeauna practică. A doua concluzie este că, dacă vrem să placem lui Dumnezeu, „religia" noastră întodeauna trebuie să conste într-o viaţă personală pură, „neîntinaţi de lume." în ce priveşte aspectul religiei practice, este izbitor faptul căci Iacov, şi Domnul Isus, nu s-au referit la practicile pe care noi le considerăm religioase ci la practicile sociale, la nevoile din jurul nostru. Mă îngrozeşte faptul că şi creştinii din zilele noastre, precum fariseii de atunci, avem tendinţa puternică de a ne lăuda cu ceea ce facem pentru biserică, amăgindu-ne că o facem pentru Dumnezeu. Iacov ne spune că ceea ce aşteaptă Dumnezeu de la noi este să ne uităm, să

căutăm pe cei în nevoie în jurul noastru. Nu pot să trec mai departe de aici fără să atrag atenţia serios asupra faptului că în timp ce noi ne intreţinem comfortabil şi ne delectăm în băncile unui sanctuar, în jurul nostru peste tot se pierde o lume în păcate şi suferinţe de tot felul, şi nouă nici nu ne pasă. Care este prioritatea noastră? Care este „religiunea" noastră? Cineva spunea că „o religie care nu face nimic, nu cheltuieşte nimic, nu sufere nimic, nu valorează nimic." Şi aşa este. Iacov ne provoacă să ne examinăm religiunea sau credinţa noastră, este adevărată sau e falsă?. S-ar putea să ne auto-înşelăm. Pavel spunea Corintenilor: *„pe voi înşivă încercaţi-vă dacă sunteţi în credinţă"* (2 Cor. 13:5)

Pe lângă faptul că trebuie să fim preocupaţi de nevoile şi suferinţa din jurul nostru, Iacov ne spune căci religiunea plăcută lui Dumnezeu, Tatăl nostru, este să „ne păzim neîntinaţi de lume." Ce vrea Iacov să spună prin aceasta? Ce înseamnă aceasta? Auzim de multe ori expresia „a intrat lumea în biserică" şi de obicei prin aceasta se face aluzie la aparenţa exterioară şi la practicile tradiţionale. Dacă ne uităm la toată epistola lui Iacov nu reiese absolut deloc că el este interesat în acele aspecte superficiale. Apostolul Pavel, preluând această idee spune Romanilor următoarele: *„Să nu vă potriviţi chipului veacului acestuia, ci să vă prefaceţi (transformaţi, nota mea), prin înoirea minţii voastre, ca să puteţi deosebi bine voia lui Dumnezeu: ce-a bună, plăcută şi desăvârşită."* (Romani 12:2). Corupţia prin compromisuri cu lumea sau întinarea cu lumea începe la nivelul minţii noastre atunci când în toate aspectele vieţii gândim la fel ca lumea. Religiunea pe care o vrea Domnul de la noi este să nu mai gândim ca lumea. De ce se vorbesc fraţii de rău între voi? — întreabă Iacov. Răspunsul este fiindcă gândesc ca lumea. De unde vin luptele şi certurile între voi? (4:1). Răspunsul este fiindcă gândima ca lumea. Atât de mult se aseamănă realităţile dinte voi şi trăirile voastre cu lumea (Iacov 4:2-4) încât voi aţi devenit prieteni cu lumea şi Iacov s-a iritat atât de mult încît a izbucnit într-un atac necruţător: „Suflete preacurvare! Nu şti că prietenia lumii este vrăjmăşie cu Dumnezeu?" Gândirea ca lumea în contextul poporului lui Dumnezeu este o precurvie, spune Iacov.

Care trebuie să fie religiunea noastră? Să fim o mărturie prin faptele noastre bune în comunitate şi gândirea noastră să nu fie coruptă, otrăvită de lume.

Zach Ploscaru

DE UNDE SE VĂD STELELE CEL MAI BINE...

Cei care au săpat fântâni sau au coborât în vreo fântână adâncă să o cureţe, spun ca din adâncimea fântânii dacă te uiţi în sus poţi să vezi stelele pe cer în mijlocul zilei.

N-am fost niciodată într-o fântâna... şi nici într-o groapă mai adâncă — sau cel puţin nu am fost în mod fizic — dar am coborât adesea în depresia şi deznădejdea adâncă pe care multe lucruri şi situaţii le pot aduce în viaţă. E strâmtă şi adâncă şi întunecată groapa deznădejdii... şi nu poţi să vezi nimic în jur... E neplăcut din toate punctele de vedere... parcă ai fi într-o fântână reală, adâncă, unde este frig şi umed şi neplăcut şi e greu să învingi teama că o să ajungi cumva uitat acolo, că nimeni nu te poate scoate afară, că de fapt nici nu ştie nimeni unde eşti. Şi poţi să strigi, şi dacă te aud cei care nu-s în groapa deznădejdii, este posibil să nu aibă iscusinţa sau mijloacele să te scoată de acolo

Dar cei care au săpat o fântână ştiu că uitându-se în sus pot să vadă ceva frumos. Acel ceva este cerul înstelat. Şi omul deznădăjduit, omul care a pierdut orice speranţă într-un ajutor omenesc, poate să-şi ridice ochii spre cer, şi să ceară ajutor.

„Cheamă-mă în ziua necazului," ne spune Cuvântul... „Chemă-mă, şi Eu te voi izbăvi, iar tu mă vei proslăvi!" (Rodica Boţan)

VEŞTI DE LA FRAŢII MISIONARI

„Sfinţii, care sunt în ţară, oamenii evlavioşi, sunt toată plăcerea mea"
(Psalmul 16:3)

▪ SOLCA, jud Suceava Fr. Gheorghe Greciuc ne scrie că anul trecut au avut bucuria să vadă cum a crescut biserica lor cu opt persoane mature, care au părăsit păcatul şi s-au întors la Dumnezeu. Au fost botezaţi pe baza mărturisirii credinţei lor în Domnul Isus Hristos şi acum sunt de folos bisericii printr-o bună mărturie în localitate. În duminica din 1 ianuarie 2012, după masa, alte trei persoane din Solca s-au predat Domnului, iar duminică 8 ianuarie la Iliseşti (vezi fotografia de pe copertă) a fost har şi acolo, şi după vestirea Evangheliei, alte două persoane au spus că s-au hotărât să-L urmeze pe Domnul, Mântuitorul lor. Cu aceştia s-au început ore de catecheză spre a cunoaşte voia Domnului. Duminică, 4 martie, a fost un timp prielnic, căci fiind vreme frumoasă la Iliseşti, au ţinut serviciul de închinăciune şi vestire a Evangheliei afară. A luat parte mult popor. Am semănat sămânţa binecuvântată a Evangheliei — scrie fratele Greciuc — iar acum aşteptăm să încolţească şi să aducă în ei roadă pentru Dumnezeu, în loc de înjurături şi certuri. Duhul Sfânt să-i convingă la aceasta.

▪ FĂRCAŞA, jud. Neamţ. Fr. Luţă Mihai ne anunţă că urmau să aibe un botez pe data de 18 Martie 2012. El a ţinut o lecţie biblică la şcoala din localitatea Pipirig, lângă Tg.Neamţ. La biserică în luna februarie, el a pus accent pe părtăşia în rugăciune în familii şi a avut trei mesaje la Staţia de Radio din Vatra Dornei.

▪ FIRITEAZ, jud. Arad. Fratele Andraş Ioan care lucrează în această localitate, ne-a comunicat că între 27 februarie şi 4 martie a avut evanghelizări în fiecare seară şi că a luat parte mult popor la ascultarea Evangheliei. Patru suflete s-au hotărât să-L urmeze pe

Domnul.

▪ FISCUT. Fiscutul se află la o distanţă de numai un kilometru de Firiteaz. În săptămâna între 4-10 martie, au fost şi aici evanghelizări şi şapte suflete s-au predat Domnului, ne comunică fr. Andraş.

▪ BUHUŞI MOLDOVA. Fr. Cioanca Ioan ne scrie că fratele Chirlă Teodor de 85 de ani, din Câmpulung Moldovenesc a făcut o donaţie de 2.000 lei bisericii din Buhuşi. Ei aveau nevoie de ajutor financiar, Şi uneori ajutorul vine de unde nu te aştepţi. Tot el ne scrie că fr. Tănase Iulian, păstor la biserica baptistă „Noua Speranţă", biserică de romi din Bacău, a venit la comitetul bisericii din Bacău şi a cerut ajutor spiritual în lucrare. Fr. Cioanca s-a hotărât ca măcar odată pe lună să ajungă la ei. Fratele mulţumeşte tuturor donatorilor pentru ajutorul pe care îl trimitem.

▪ PIATRA NEAMŢ, Moldova. Fratele Ţifrea Marin ne scrie că pe data de 11.12.11 a avut un botez la Borcea. La botezul din iunie anul trecut a fost botezată o tânără Sara Bivolaru de 15 ani. La începutul lui decembrie ea a fost diagnosticată cu cancer ganglionar. Tumoarea i-a înconjurat esofagul şi aproape i-a strangulat vena jugulară, ceea ce însemna lipsa de oxigen pentru creier. Ea a început un tratament, iar biserica s-a mobilizat pentru rugăciune. Sara a acceptat aceasta cu calm şi spunea că Dumnezeu are de făcut o lucrare pentru ea şi cu ea. La biserică ea îi îmbrăţişa pe toţi cu un zâmbet pe buze. Cu o săptămână în urmă, ea a terminat tratamentul şi a mers din nou la tomograf şi i s-a spus că boala de cancer a intrat în remisie şi aproape a dispărut. Slavă Domnului !

▪ BAIA MARE. Fr. Nedilă Gavrilă ne face cunoscut că pe data de 18 septembrie a avut loc un botez cu un suflet, Pop Mihai, care în perioada comunistă a fost primar. Biserica s-a rugat mult pentru el. Cuvântul Evangheliei şi-a făcut lucrarea în viaţa lui, s-a pocăit şi acum Îl slujeşte pe Domnul.

▪ CERNETU, Jud.Teleorman. Fr.Mitroi Silviu în raportul său ne face cunoscut că biserica are 22 membrii, 7 aparţinători şi 4 prieteni. În luna decembrie au pregătit servicii speciale de închinăciune pentru Sărbători la care au invitat mulţi prieteni din localitatea Cernetu. La sărbători au avut bucuria să vadă clădirea tixită de popor, bunici, părinţi şi copii. Duhul Domnului a lucrat şi trei persoane adulte şi o seamă de copii acum frecventează biserica. Osteneala e bine răsplătită.

DOI TĂIETORI DE LEMNE

Poruncă!!! Ce cuvânt este şi ăsta... Poruncă! Cui îi place să i se poruncească? Şi totuşi noi PORUNCIM copiilor când sunt mici şi nu au discernământ.

— Nu atinge soba, că te arzi!!!

— Nu pune degetul la priză, că te curentezi!

— Nu te duce în apă adâncă, că te îneci!

Ascultă copiii? Nu întotdeauna — iar cei care nu ascultă o păţesc de multe ori.

Lui Adam şi Eva Dumnezeu le-a dat o singură poruncă în grădina Edenului. Porunca nu era în avantajul Lui Dumnezeu. N-au ascultat primii oameni şi au pierdut Edenul. Şi au câştigat sudoare şi durere.

Dumnezeu a dat 10 porunci lui Moise şi i le-a dat nu pentru ca să-Şi satisfacă El o dorinţă a Lui, să-Şi mângâie orgoliul Său personal, sau pentru că ar avea toane sau vrea să ne înveţe că El este Stăpânul şi noi trebuie să ascultăm de El, că dacă nu ascultăm poruncile Lui vom învăţa oricum cine este Stăpânul şi cine nu. Toate legile au fost date pentru ca să ştim cum să ne comportăm faţă de El, de Dumnezeu, şi unii faţă de alţii, ca să putem să trăim în armonie şi să ne bucurăm de viaţă.

Am auzit o întâmplare care se adresa specific poruncii a patra, porunca de a respecta ziua de odihnă. Şi cred că nu este un secret că dacă nu ne odihnim în curând nu mai putem funcţiona cum trebuie, ne îmbolnăvim şi ne stingem ca o lumânare care arde la amândouă capetele. Şi nu numai din punct de vedere fizic ci şi emoţional şi spiritual. Iata întâmplarea...

Doi tăietori de lemne au intrat într-un concurs. Cine taie mai multe lemne într-o zi? Şi au stabilit timpul când să înceapă să taie lemne. Erau în poziţia în care se puteau vedea unul pe altul. Unul dintre cei doi tăietori de lemne, se oprea din când în când şi se aşeza jos să se odihnească. Celălalt nu s-a oprit deloc, ci a continuat să taie până la momentul când au trebuit să pună amândoi securile jos şi să se aleagă învingătorul. Mare i-a fost mirarea aceluia care a tăiat lemne fără oprire toată ziua când a realizat că cel care s-a odihnit în repetate rânduri, a tăiat mai multe lemne decât el. Confuz şi frustrat cumva, s-

a dus să-l felicite pe colegul lui şi să-l întrebe, „Cum ai reuşit să tai mai multe lemne decât mine? Te-am văzut de câteva ori aşezat jos la odihnă. Nu pot să înţeleg cum m-ai întrecut...”

Celălalt i-a răspuns:

— Tu m-ai văzut numai că stau jos, dar eu îmi ascuţeam toporul în timp ce mă odihneam.

. . . Vine Duminica, ziua Domnului. Să ne ascuţim şi noi topoarele. Pentru ca duminica să fie o zi lipsită de grijuri şi frustrări, trebuie să împrumutăm obiceiurile evreilor care se pregăteau pentru Sabat. Copiii să ştie ce îmbracă ziua următoare şi hainele să fie călcate şi aranjate pe marginea scaunului; şi maşina să aibă benzină (ca să nu întârziem, ca de obicei) şi câte toate şi multe se mai pot aranja din vreme ca să ocolim situaţiile neplăcute care se pot crea înainte de a pleca la biserică din te miri ce lucru neînsemnat. Că diavolul este foarte priceput în a pregăti tot felul de ispite ca să ne tulbure în ziua Domnului.

Sper să vă fi convins să vă odihniţi un pic, şi să-l mulţumim Domnului pentru poruncile Lui care, dacă ar fi respectate ar reînnoi şi reîmprospăta lumea asta nebună în care trăim.

Spor la ascuţit toporul...

Rodica Boţan

Ordinare la Cărpiniş - Gorj

Doresc să împărtăşesc cu dumneavoastră, bucuria nespus de mare a familiei noastre, bucurie prilejuită de evenimentul care s-a petrecut în Biserica Creştină Baptistă Cărpiniş-Gorj, (biserica din satul meu natal), în ziua de 4 Decembrie 2011.

În această primă duminică a lunii Decembrie, 2011, în cadrul serviciului divin care a avut loc în locaşul de închinăciune al Bisericii Creştine Baptiste Cărpiniş-Gorj, a fost oficiată ceremonia de ordinare a fratelui Emanuel Vlasin, ca şi păstor al acestei biserici din zona cea mai de nord a Olteniei. Locaşul de închinăciune a fost plin de popor şi totul a decurs într-o atmosferă spirituală înaltă iar oamenii din localitate veniţi cu această ocazie au fost cercetaţi şi mulţi aveau lacrimi în ochi. Serviciul de ordinare a fost condus de fratele Jean Chiforeanu de la *„Isus Speranţa României”,* asociaţie cu care *„Romania for Christ Misionary Society”* se bucură de o frumoasă colaborare. La acest eveniment a participat şi un grup înstrumental care a venit împreună cu fratele Jean de la Timişoara.

Cuvântul lui Dumnezeu a fost predicat de fratele Jean Chiforeanu

şi de fratele Grigore, păstorul bisericii penticostale din Paris. La punerea mâinilor, alături de ei a participat şi fratele Mureşan Mitru de la Biserica Baptistă Vulcan. Printre cei prezenţi au participat învitaţi de la Paris, Oradea, Timişoara, Petroşani, Vulcan, Bistriţa, Tg. Jiu, precum şi fratele Vicu Stamatoiu, misionar în partea de nord a Olteniei.

Familia Vlasin Emanuel şi Veronica, împreună cu cei doi copii (Melisa, 2 ani, David, 6 luni) a răspuns chemării lui Dumnezeu la această lucrare şi în toamna anului trecut, mai precis la începutul lunii octombrie, s-au mutat de la Oradea, la Cărpiniş-Gorj. Sora Vera, soţia fratelui Emanuel, se numără printre primele roade ale Bisericii Baptiste din Cărpiniş-Gorj, şi Dumnezeu a aşezat în înima ei dorinţa să fie de folos în răspândirea Evangheliei pe meleagurile natale.

Câteva cuvinte despre Vera: Cu un an înainte de începerea liceului, fiind la cursul de computere care se ţinea în cadrul bisericii, împreună cu sora ei Mary şi una dintre colege, Oana Zgripcea, au răspuns chemării Domnului Isus şi s-au hotărât toate trei să-L urmeze pe Mântuitorul lor în ciuda persecuţiilor de tot felul din partea familiilor celor trei, care au mers pâna acolo că Mary a fost alungată de acasă pentru că nu a vrut să renunţe la Domnul Isus. După terminarea liceului, Vera şi Oana au fost acceptate la Institutul Biblic Emanuel din Oradea pe care l-au absolvit şi apoi au continuat în aceeaşi universitate încă doi ani la masterat. La Oradea, Vera a cunoscut pe fr. Emanuel Vlasin, student la teologie la Institutul Teologic Emanuel, cu care s-a căsătorit. La Oradea încă fiind, cu ocazia sărbătorilor şi în timpul vacanţelor de vară, ei au făcut mai multe călătorii misionare la Cărpiniş-Gorj împreună cu grupuri de studenţi de la Institutul Emanuel şi au cunoscut oamenii din loc precum şi marile lor nevoi spirituale.

Astăzi Îl binecuvântăm pe Dumnezeu care a lucrat în chip aşa de minunat şi a pregătit această familie tânără pentru o lucrare aşa de dificilă.

Sora Vera, pe lângă îndatoririle pe care le are ca soţie de păstor şi mama a doi copilaşi, este şi ea angrenată în lucrarea cu copiii din sat. În fiecare sâmbătă se strâng în mod regulat 13-15 adolescenţi (chiar dacă este vreme de iarnă şi frig).

Slăvit sa fie Dumnezeu care lucrează pe aceste meleaguri în nevoie de desţelenire ale Olteniei şi care foloseşte această familie

tânără pe care a chemat-o şi pe care o foloseşte pentru gloria Numelei Lui cel mare.

Rugaţi-vă pentru ei, rugaţi-vă pentru oamenii de pe acele meleaguri, rugaţi-vă... şi când terminaţi de rugat, rugaţi-vă, rugaţi-vă şi mai mult în fiecare zi.

Domnul să binecuvinteze această lucrare şi să-Şi culeagă şi de pe aceste meleaguri roade care să rămână pentru veşnicie.

Cu toată dragostea în Numele Lui,

Costel Cristea

Ferice de cel ce îngrijeşte de cel sărac! Căci în ziua nenorocirii Domnul îl izbăveşte; Domnul îl păzeşte şi-l ţine în viaţă.
El este fericit pe pământ...
(Psalmul 41:1-2a)

urmare din pagina 2

cunoscut în creaţie de noi. Creerea unui om perfect, crescut în tabăra vrăjmaşă, omul Isus Hristos, menit ca prin El Dumnezeu să răscumpere omenirea. Despre El, Pilat, romanul acela păgân, a scris „INRI" (Isus Nazarineanul Regele Iudeilor). Dacă ar fi fost doar atât creaţia ar fi rămas incompletă, dar Tatăl Ceresc L-a judecat şi L-a condamanat la moarte pe Fiul Său în locul meu şi în locul tău, cititorule. Parcă şi asta e puţin, şi mă cutremur la gândul că fiecare pământean, oricât de păcătos ar fi, are la ambasada Cerului un certificat de graţiere. Înainte de-a fi fost noi născuţi El a fost emis şi semnat de Stăpânul Universului („Oricine crede în Mine are viaţa vesnică" — Ioan 3:15). În timpul procesului sudoarea celui nevinovat s-a prefăcut în picături de sânge.

Cerul şi pământul sunt martori la lucrarea pe care a făcut-o Dumnezeu pentru mine şi tine, şi fără excepţie, pentru oricine crede în El. Dacă mergi la adunare şi poate cânţi în orchestră, bine faci; sau poate cânţi în cor, bine faci; toate acestea sunt fapte palide în faţa judecăţii. Dar se pune întrebarea ce ai făcut cu porunca Fiului, Căruia I s-a dat toată puterea în cer şi pe pământ, şi care va judeca lumea cu dreptate după Evanghelia Lui, a Celui condamnat în locut nostru? Certificatul de graţiere neprimit va fi dovada ignoranţei şi a condamnării tale. Cerul întreg ştie când un copil se întoarce acasă. El

a fost martor la plecarea mea şi a ta.

Numele frumos de creştin (dacă e fals, Dumnezeu ştie!) nu te poate salva şi nici ajuta. Faci parte din cei care sunt *„o inimă, un suflet şi un gând”*? Oricare din aceste trei ar lipsi îţi dau un calificativ negativ.

În mulţimea adunată în biserica din Ierusalim s-au strecurat doi cu o dăruire parţială. Erau oameni cumsecade, aşa cum altădată fraţii lui Iosif spuneau că sunt cumsecade (Geneza 42:11). Duhul Sfânt a sesizat vrăjmaşul lucrării şi i-a separat pe cei doi de mulţime. Când plugul Evangheliei înaintează greu, mai ales aici unde este scaunul de domnie al celui rău, mă întreb oare s-a scurtat mâna lui Dumnezeu? Sau poate au apărut prea mulţi Ananii şi Safire care vor doar certificatul pentru eternitate cu Hristos, dar nu vreau să fie *o inima, un cuget, şi un gand.* Poate am uitat că toate aceste evenimente se petreceau nu în libertate ci sub crunta stăpânire romană. Dacă citeşti aceste rânduri cu seriozitate, caută o biserică unde locuieşte Hristos şi fă o mărturie în faţa martorilor văzuţi şi nevăzuţi că vrei şi recunoşti graţierea dată de Dumnezeu, şi că vrei să trăieşti cu fraţii, cu *o inimă, un cuget, şi un gând.* Dacă nu toţi te vor impresiona cu dedicarea lor, nu uita că şi apostolii Domnului şi întreg creştinismul s-au izbit de aceleaşi uneltiri satanice.

În faţa viscolui şi iernii grele prin care trece biserica vor supravieţui numai cei care sunt în Hristos (2 Corinteni 5:17). *„O inima, un cuget şi un gând” — starea aceasta a* produs minuni spirituale. În registrul Cerului se scriu zilnic numele celor rascumpăraţi.

Succes fără unitate în Hristos nu se poate. Să luptăm lupta cea bună şi vom primi cununa vieţii.

Stuparul

România pentru Hristos

„Cât este ziuă, trebuie să lucrez lucrările Celui ce M-a trimis; vine noaptea, când nimeni nu mai poate să lucreze”
(Ioan 9:4).

Rugaţi-vă pentru noi. Puneţi umărul în ajutor. Orice donaţie pentru lucrarea misionară din România, se poate trimite pe adresa:

Romania for Christ, P.O. Box 2329, Pleasant Hill, CA 94523.